

כזה אם זה הו' בגדר עקיסת שפתיו, דהמכונה היא באופן זה שהמכיר אינו
 סביר זרם החסמל, יען שכה העלעקטרי כבר הוחקן מקודם (זה פשוט שאין לסדר
 ולתמן את הסייקראפאן בשבת אלא צריכין לסדר את כל זה מערב שבת) אלא שעיי
 דבורו נחרכה הזרם, ואף אם נאמר שזה חשוב מעטה ס'ם לאעביר להדיא אלא נוכל
 לומר שזה חשוב כחו. ובשבת ק' ע"ב אסרינן גבי ספינה שסמלא ס'ם לתוכו עיי מחיצה כמבואר
 שם ואחא שם א"ל ר' נתמן בר יצחק לר' חייא בר אבין לר' תסדא ולר' בה בר'
 הונא דאמר עושה מחיצה מקום ד' ומסלא שופכין דירי' היכי שרי להו ומסקינן
 דשרי להו אדופני דספינה, והא איכא כוחו, ומשני, כוחו בכרמלית לא גזרו,
 וכן איחא בדף קמ"א: האי מאן דסחי במיא לינגיב נפשי' בריטא דלמא אחי
 לאתויי ד' אמת. אי הכי כי קא נחית נפי קדתי כוחו ד' אמת, ומשני נמי
 כחו בכרמלית לא גזרו וכן פסק הרמבם פ' ס"ז הל' י"ט והמחבר ס"י שנה
 סעיף א' וס"י שני, וא"כ הכא גבי הסייקראפאן דאפילו אם הי' עושה מעטה
 ניכר להדיא בזרם החסמל הו' רק דרבנן וזה שלא עושה טום מעטה רק שבאכחו
 דמי מסט למאי דאסרינן כחו בכרמלית לא גזרו. ולכן במקום שי' צורך בזה
 מותר להעמיד הסייקראפאן להשתמש בו בשבת ויום טוב אלא עד כמה שאפשר
 צריכין לעשות את הדבר באופן שלא יהי' אושא מלחא שלא יהי' הסייקראפאן
 בזלט וניכר כל כך אבל עצם השימוש בו לפי דעתו אין בו איסור.
 ויש להוסיף עוד טעם להיתר מהא דאסרינן בשבת ק"כ ע"ב דאמר ר' יוסי
 לעשות מחיצה בכלים בבדי לכבות את הדליקה ופריך סאי שנאמחא דאמר ר'
 יוסי הי' שם כחוב עליו יורד ומובל כדרכו, שאני הכא דכתיב לא תעשן כן
 לד' א' עיי' הוא דאסור, גרמא שרי, הכי נמי כתיב לא תעשה מלאכה - עיי'
 הוא דאסור גרמא שרי. וצ"ע ומשני מחוך שבהול על מסונו אי שריה ליי אחיא
 לכבויה. וא"כ היאכי שלא שייך האי טעמא בשבת נמי גרמא שרי והכא גבי
 הסייקראפאן עדיף טפי גרמא ולכן לדעתו אפשר להתיר רק לעשות באופן שלא
 יהי' כל כך בזלט וניכר שלא יהי' נראה כעוברין בחול.

הרב שםחה לוי